

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοϊζίδου πολιτικός μηχανικός / ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης χημικός μηχανικός- μηχανικός περιβάλλοντος, η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων, και ο Κωνσταντίνος Μονός, εκπαιδευτικός που συμμετέχει στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. www.akti.org.cy, Για τις απόψεις / σχόλια / εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

‘Η στραβός είν’ ο γιαλός ή στραβά αρμενίζουμε!

Αύριο είναι οι εκλογές στην Ελλάδα. Με αγωνία αναμένουμε τους Έλληνες να ψηφίσουν, να δούμε τι θα γίνει με την ευρωζώνη, με εμάς. Σκέφτηκα, λοιπόν, σήμερα, από αυτήν εδώ τη στήλη, να θίξω κάποια προβλήματα, κυρίως διοικητικά, που αποτελούν τροχοπέδη στην προσδοκώμενη ανάπτυξη και στο επιχειρείν, και είναι μια μόνιμη πηγή

Της Ξένιας Ι. Λοϊζίδου*

ταλαιπωρίας του πολίτη. Ι. Το διοικητικό κόστος: Μεγάλη μαστίγα, που αυξάνεται με ρυθμούς τρελούς. Ας πάρουμε το παράδειγμα των γεωργικών επιδοτήσεων στην Κύπρο: το διοικητικό κόστος του κράτους για εγκρίσεις, ελέγχους, εκταμιεύσεις κλπ. φτάνει το 40% του κόστους των επιδοτήσεων. Δηλαδή, με απλά λόγια, για κάθε 1.000 ευρώ που παίρνει ένας αγρότης, το κράτος ξοδεύει άλλα 400 ευρώ για να ελέγξει αν αυτά τα 1.000 ελήφθησαν σύμφωνα με τους κανονισμούς! Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το 2007, με το πρόγραμμα δράσης που ανακοίνωσε (COM (2007)3) έθεσε στόχο να μειώσει μέχρι το 2012 κατά 25% το διοικητικό της κόστος. Και εισηγείται συγκεκριμένα μέτρα μείωσης της έκθεσης των επιχειρήσεων στη χρονοβόρα και δαπανηρή γραφειοκρατία, με το συνεπαγόμενο τεράστιο διοικητικό κόστος. Μάλιστα, υπολογίστηκε ότι μια τέτοια μείωση θα δημιουργούσε 1,5% αύξηση του ΑΕΠ, σχεδόν δηλαδή 150 δις το χρόνο! Προσωπικά, βλέπω όλο και αυξανόμενο το διοικητικό κόστος, τόσο στην ΕΕ όσο και στην Κύπρο. Έχουν δημιουργηθεί δομές, ανά-

γκες, μια τρέλα "ελέγχων" που έχει με τη σειρά της δημιουργήσει μια στρατιά επαγγελματικά εξαρτώμενων, που επιτείνουν αυτήν την κατάσταση: η λογιστική, από μια υποστηρικτική διαδικασία, έχει αναχθεί σε μείζον θέμα! Πρόσφατα στις Βρυξέλλες έβλεπα υψηλόβαθμους υπαλλήλους να ασχολούνται ώρες επί ωρών με θέματα ήσσονος

σημασίας, όπως π.χ. αν το κόστος του ταξί είναι ή δεν είναι επιλέξιμο (!), χωρίς καμία δυνατότητα αντίληψης της πραγματικότητας και του διοικητικού κόστους.

2. Overregulation, ένα φαινόμενο που βρίσκεται σε ιδιαίτερη άνθηση τα τελευταία χρόνια: τύλιξε ένα αίτημα/πρόβλημα/θέμα σε μια γραφειο-

κρατική διαδικασία, φόρτωσέ το με κανονισμούς, ερμηνείες, και έχεις ως υπάλληλος το κεφάλι σου ήσυχο: όταν και εάν βρεθεί άκρη, βλέπουμε! Overregulation, λοιπόν, η εισαγωγή δηλαδή, πολλών νόμων και κανονισμών σε διαδικασίες, με αποτέλεσμα να "πνίγεται" ο σκοπός για τον οποίο έγινε όλο αυτό το δίκτυο κανονισμών!

Προφανώς καταλήξαμε εκεί γιατί είναι μεγάλη η διαπλοκή, η απάτη, αλλά και η ευθυνοφοβία. Με αυτήν τη μέθοδο, όμως, τα "σαΐνια" βρίσκουν τους τρόπους και ανθίζει πλέον η μεγάλη απάτη! Τη νύφη την πληρώνουν αυτοί που πάνε με το σταυρό στο χέρι και μπαίνουν σε μια σισύφεια και ατέρμονη πάλη με ένα σκοτεινό σύμπαν κανονισμών, διατάξεων, νόμων.

3. Η γραφειοκρατία: Δεν θυμάμαι ποτέ τόσο θανατηφόρα γραφειοκρατία, τόσο ακαμψία στην Κύπρο. Εμείς κάποτε καυχιόμασταν για τις γρήγορες και συνοπτικές και αποτελεσματικές μας διαδικασίες. Μετά που γίναμε Ευρωπαίοι, το κράτος θέλησε να μιμηθεί το τέρας της ευρωπαϊκής γραφειοκρατίας; Αν είναι έτσι, μια χαρά τα κατάφερε: μιλάμε για ασύδοτη πλέον κατάσταση, που οι λίγες φωτεινές εξαιρέσεις δεν μπορούν να μας σώσουν. Να μην αρχίσω να λέω, όλοι μας το ζούμε στο πετσί μας καθημερινά. Για να πιάσω το πρώτο παράδειγμα: προσπαθήστε να συμπληρώσετε τις αιτήσεις για τις εκταρικές επιδοτήσεις: χρειάζεστε τουλάχιστον διδακτορικό! Αν είναι δυνατόν, απευθύνονται σε αγρότες!

Και επίσης μπουχτίσαμε από την αναξιοκρατία, την ατιμωρησία και το "διοικώ, διοικάσαι, κάτσε κάτω και σκάσε", που λέει και ένας φίλος. Η δικαιοσύνη μας, πάντως, με τις μακρόσυρτες και ατέρμονες διαδικασίες, είναι ανίκανη να λειτουργήσει ως όφειλε. Η χρηστή διοίκηση είναι δύσκολος στόχος. Τουλάχιστον ας προσπαθήσουμε. Αλλά για να είμαι ειλικρινής, δεν βλέπω φως. Και η ζωή τραβάει την ανηφόρα.

*Πολιτικός μηχανικός / ακτομηχανικός

ΖΩ!

σε έναν τόπο... όπου οι τοπικές αρχές ενημερώνονται και συμμετέχουν στην προστασία του Αόρατου!

Προχτές Πέμπτη 14/6 πραγματοποιήθηκε στη Δρούσεια συνάντηση στο πλαίσιο του έργου Ευρωπαϊκού έργου JUNIPERCY (LIFEIO NAT/CY/717). Συμμετείχαν όλες σχεδόν οι τοπικές αρχές των κοινοτήτων του Ακάμα. Στόχος όλων των συναντήσεων ήταν (α) να συζητηθούν οι τρόποι με τους οποίους μπορούν οι κοινότητες του Ακάμα να επωφεληθούν από το συγκεκριμένο έργο και (β) να καταγραφούν οι εμπειρίες των συγκεκριμένων κοινοτήτων για την προστασία του Αόρατου στην περιοχή.

Οι συμμετέχοντες έδειξαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το έργο και τις δράσεις του JUNIPERCY και εξέφρασαν συγκεκριμένες απόψεις και ιδέες για τη διαχείριση των δασών με Αόρατο. Δεν παρέλειψαν επίσης να εκφράσουν τις ανησυχίες τους και τον προβληματισμό τους για θέματα που άπo-

νται της διαχείρισης των περιοχών Natura. Ο πρόεδρος του κοινοτικού συμβουλίου Δρούσειας κ. Στέλιος Κουμπάρης ήταν ο άψογος οικοδεσπότης, με απλόχερη τη φιλοξενία του! Τον ευχαριστούμε πολύ!

Με την ενημερωτική αυτή συνάντηση, ολοκληρώθηκαν οι συναντήσεις του JUNIPERCY με τις κοινότητες που γειτνιάζουν στα δάση με 'Αόρατο', δηλαδή οι περιοχές Μαδαρή- Παπούτσα και

στο Εθνικό Δάσος Τροόδους. Τώρα ετοιμάζονται τα σχέδια δράσεων για την προστασία του Αόρατου. Πάντα σε στενή επαφή με τις τοπικές κοινότητες. Στο έργο JUNIPERCY (LIFEIO NAT/CY/717) συνεργάζονται το τμήμα Δασών, το τμήμα Περιβάλλοντος του υπουργείου Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, το Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου, το Πανεπιστήμιο Frederick η ΑΚΤΗ Κέντρο Μελετών και Έρευνας. **ΚΔ**

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ...

...στο θέατρο των καταπιεσμένων!

Τον Μάρτιο υλοποιήθηκε στο Trebintz της Γερμανίας το πρόγραμμα κατάρτισης και επιμόρφωσης με την επωνομασία "Oppressed Theatre in Youth Works", στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού Προγράμματος Νέα Γενιά σε Δράση. Η ΑΚΤΗ ήταν εκεί με τον Αργοναύτη Κωνσταντίνο Μονό. Το "Θέατρο των Καταπιεσμένων" είναι μια θεατρική τεχνική και ταυτόχρονα μια ολόκληρη καλλιτεχνική κίνηση η οποία άνθισε στις αρχές της δεκαετίας του '60, αρχικά στη Βραζιλία, ως αποκύημα κοινωνικής αντίδρασης και αντίστασης ενάντια στην καθεστωτική καταπίεση, την οποία ο Βραζιλιανός λαός υφίστατο την ιστορική εκείνη περίοδο. Ως τεχνική έκφρασης στηρίζεται στη δια-δραστικότητα και στο διά-λογο ανάμεσα στον/στις ηθοποιό/ους και στο κοινό με απώτερο σκοπό τη συν-κοι-

νωνία στοχευμένων μηνυμάτων και, μέσω αυτών, τη δημιουργία κουλούρας κοινωνικού προβληματισμού και αλλαγής τόσο στο θεατή όσο και στον υποκρινόμενο ηθοποιό. Οι νέοι που συμμετείχαν είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν διαλέξεις, εργαστήρια θεάτρου, προσομοιώσεις, ομαδικές και ατομικές

δραστηριότητες - παιχνίδια, ανοικτές και επικεντρωμένες συζητήσεις, παρακολούθηση θεατρικής παράστασης εργασιών, επισκέψεις σε σχετικούς χώρους καθώς και εμπλοκή σε διαδικασίες εφαρμογής, σε μαθητές γερμανικού γυμνασίου.

KM